

Σελίς 22

ΚΕΡΚΥΡΑ, Ιανουάριος - Φεβρουάριος «ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ»

Α Π Ο Λ Υ Τ Ρ Ω Τ Ι Κ Α

† Ο πρ. ΑΘΗΝΩΝ ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ

Με απλότητα καλογερική και με το κομποσκοίνι στο χέρι κηδεύτηκε στα μέσα του περασμένου Νοέμβρη στα Υστέρνια της Τήνου και ενταφιάστηκε με το σεντόνι στο χώμα, χωρίς την πολυτέλεια του φερέτρου ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος πρ. Αθηνών και πάσης Ελλάδος κύρος Ιερώνυμος Κοτσώνης. Εμείς δεν θα διαστούμε να πλέξουμε εγκώμια στον μεταστάντα. Η Ιστορία μιά μέρα, όταν τα πάθη καταλαλιάσουν, με κριτήριά αυστηρώς αντικειμενικά θα κρίνει τον άνδρα και θα καταγράψει στις σελίδες της τα πεπραγμένα του.

Και είμαστε θέθαιοι ότι αναλύοντας το έργο του κατά την περίοδο της Αρχιερατείας του θα επισημάνει και θετικά και αρνητικά στοιχεία. Γιατί είναι αλήθεια ότι όσο ψηλά ανεβαίνει ο άνθρωπος, τόσο και μεγαλύτερα σφάλματα διαπράττει.

Και από τον κανόνα αυτόν δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση ο Ιερώνυμος. Οι αλάθητοι

κατοικοεδρεύουν στα Κοιμητήρια
ή κάπου εκεί στον Τίβερι ποταμό.
Ένας μεγάλος Ιεροκήρυκας έλε-
γε κάποτε ότι «τα σφάλματα των
Αγίων είναι διδακτικώτερα από τις
αρετές τους».

Αλλά αν κατά την άσκηση των
υψηλών του καθηκόντων ο Ιερώνυ-
μος διέπραξε λάθη, δεν τα έκανε
εσκεμμένα με απώτερο σκοπό να
θλάψει την Εκκλησία. Η αγάπη του
γιαυτήν ήταν δεδομένη. Ίσως να
πίστευε πως αν έτσι πολιτευόταν
θα την ωφελούσε. Πιθανόν να ήταν
λανθασμένες οι εκτιμήσεις του και
οι επιλογές του.

Ωστόσο θα ήταν αγνωμοσύνη
και αχαριστία μεγάλη, αν εμείς οι
κληρικοί, που ζήσαμε εκείνες τις
δύσκολες μέρες δεν του αναγνωρί-
ζαμε έστω και καθυστερημένα

τους αγώνες και την αγώνία του για την ποιοτική και υλική αναβάθμιση του Ιερατείου. 'Αν έχουμε όλοι σήμερα ατομικές βιβλιάρια υγείας, αν μπήκαμε στη Δημοσιοϋπαλλική μισθοδοσία, αν οι συνταξιούχοι εφημέριοι εκτός από την ό-χι και τόσο ευκαταφρόνητη σύνταξή τους παίρνουν και μια επικουρική από το Υπουργείο Παιδείας, όπως όλοι οι εκπαιδευτικοί, όλα αυτά τα οφείλουμε στον Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο. Αυτός έβαλε το νερό στο αυλάκι. Και αν κάποτε είχαμε αποκτήσει ένα δικό μας πρότυπο Νοσοκομείο, το καλύτερο των Βαλκανίων και που σήμερα το χάσαμε, έφερε και αυτό τη σφραγίδα του Ιερώνυμου. Και ας μή ξεχνά-

με ότι πρίν γίνει το Νοσοκομείο
αυτό νοσηλευόμαστε σε θαλάμους
Δ' Κατηγορίας και χάνουμε ως
κληρικοί την αξιοπρέπειά μας.

Τέλος πρέπει να του αναγνωρί-
σουμε την προσπάθειά του για την
κάθαρση της Εκκλησίας από την
κόπρο του Αιγείου, καθώς επίσης
και για τήν προώθηση στο ύπατο
αξίωμα της ιερωσύνης καταξιωμέ-
νων Κληρικών, προερχόμενων κυρί-
ως από την Επαρχία, και που εί-
χαν όλοι τους «έξωθεν καλήν μαρ-
τυρίαν» Ακράδαντα πιστεύουμε ό-
τι η ζυγαριά του Αγίου Πέτρου θα
κλίνει πρὸς το μέρος του Ἁγγέλου.
Και ο Θεός που τόσο πιστά υπηρέ-
τησε σ' ὅλη του τη ζωή θα τάξει
την ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ Δικαίων.
Ιερώνυμου του Μακαριωτάτου Αρ-
χιεπισκόπου Αθηνῶν και πάσης
Ελλάδος αιωνία ἡ μνήμη!